

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

Sect: 1. De virtute morali generali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

LIBER TERTIVS.

Continet Sectiones quinque.

SECTIO I.

De virtute Morali generatim.

Virtus hominis dicitur ea dispositio, qua & ipse bonus, & propria eius operatio bona efficitur: quemadmodum oculi virtus est bona videndi acies, ideo oculus dicitur bonus.

Virtutes aliae sunt intellectuales (perficientes hominem in cognitione veri, videlicet ars, scientia, prudentia, sapientia,) aliae sunt mortales (perficientes hominem in affectione ad bonum honestum, videlicet iustitia, fortitudo, temperantia, quae magis propriæ virtutes: aliae scilicet intellectuales solum dicuntur secundum quid, quia licet v.c. Rhetorica praebat bene operandi facultatem, tamen non praestat bonum operis usum, id est, non inclinat voluntatem ut arte utatur, siue secundum artem moraliter operetur.

N.B. Secundum Aristotelem is qui sua sponte peccat in arte excusationem meretur, non vero is qui contra moralem virtutem. Ratio; quia virtus moralis ipsaque prudentia non solum facultatem bene operandi praestat, sed rectificans rationalem appetitum, eo ipso efficit, ut facultatem benevolutam, siue secundum virtutem operetur. Quare homo iniustus v.c. magis etiam culpandus est, si data opera iniuriam inferat.

V 5

Virtus

3 Virtus moralis est habitus electivus secundum mediocritatem, quatenus prudens definierit.

HABITUS, id est, prima species qualitas acquisita inclinans potentiam constanter ad operandum. Ni virtus non est naturalis potentia, quae secunda species, quia natura virtutes sicut & artes non suscipimur, sed idonei sumus ad suscipiendum. Nec virtus dicitur qualitas tertiae species, videlicet mentis affectio aut motio, cuiusmodi est amor, timor: Non enim aliquis ob timorem, aut amorem, aut iram simpliciter laudatur, aut vituperatur, cum bene & malifici possint, ob virtutem autem per se quisque dignus laude.

4 ELECTIVUS: Quia loquimur de virtutibus in voluntate sitis, quibus homo assuefactus est ea eligere & agere, quae conuenientia iudicantur ad morum honestatem: quam veluti propositam suarum actionum metam, homo virtute praeditus spectat. A quod intelligendum requiritur. 1. in omni virtute Syntesis. 2. Ut appetitus rationalis recte affectus sit ad virtutis honestatem. 3. Mediocritas. Hinc

Virtus dicitur in medio consistere; virtus autem ad extrema tendant. V.C. qui facile omnia metuit, vidi & quando non oportet, nihilque aggredi audet, medius est: Qui autem quamvis aggredi audet, non oportet, neminemque timet, is audax est; Iuxta quos medius est fortis vir, qui confidit & meruit, quando & ubi oportet; similiter qui omni voluptate indulget, intemperans; qui nullam admittit, aegrotus. Temperans autem ab utroque declinans, medium tenet.

N.B. Maior est vitiorum, quam virtutum multitudine: Ratio, quia a medio tanquam scopo aberrans variis

variis modis contingit; recte agere, mediumque attingere uno modo; quare illud quidem facile est, hoc autem difficile.

N.B. Præterea positis his ad virtutem etiam requiri prudentiam (discretionem) quæ in singulis operationibus, specatis omnibus circumstantiis mediocritatem honestatemq; definiat.

SECTIO II.

Deprudentia, & vitiis ei oppositis.

Quartuor sunt Cardinales virtutes; Prudentia,¹
Fortitudo, Temperantia, Iustitia.

Prudentia est virtus intellectus; ideoque moralium actionum non elicitua, sed directua: dux & regina omnium moralium virtutum, sine qua nulla earum consistere potest, siquidem voluntas per se ipsam, quod honestum est, persequi non potest, nisi ratio ostendat; hæc autem ratio ostendens prudenter est.

Prudentiae 3. sunt actus. 1. Bene consultare (opponitur inconsideratio) 2. Recte iudicare, (opponitur inconstancia mentis) 3. Præcipere executionem, (opponitur negligentia.)

Prudentia alia est monastica, (qua quisque sibi prospicit, quid in actionibus singulis decens & honestum sit.) Alia gubernativa (subdiuiditur in Oeconomicam & Ciuilem, hæc subdiuiditur in Architectonicam, seu principatum gerentem; & in Ministerialem, propria eorum, qui Rempublicam administrant.

Iterum alia prudentia est perfecta ac simpliciter dicta (qua proposito vero fine totius vita humanæ delibe-